

DURANDI EPISTOLA AD ANSELMUM.

(Vide *Patrologiæ* tom. CLVIII, col. 1132.)

ANNO DOMINI MXCY

HEMMINGUS

MONACHUS ET PRESBYTER WIGORNIENSIS

NOTITIA HISTORICA

(EX FABRICIO, *Bibliotheca med. et inf. lat.* III, 206)

Hemmingus, Anglus, monachus et presbyter Wigorniensis circa annum 1093, cujus libri quinque *De Ecclesiæ Wigorniensis dotatione, privilegiis et possessionibus* mss. (in bibliotheca Cottoniana. Ex illis *Vita S. Wulstani episcopi* et *Acta synodi* ann. 1092 habitæ, atque apud H. Warthonum, tom. I *Angliæ sacræ*, pag. 541, seqq. Alia etiam in *Guillelmi Dugdale Monastici Anglicani* tomo primo, ut præstantissimo Caveo jam notatum.

VITA SANCTI WULSTANI

EPISCOPI WIGORNIENSIS,

AUCTORE HEMMINGO MONACHO.

(WARTHON, *Anglia sacræ*, I, 541.)

MONITUM.

Vitam S. Wulstani brevem antiquitatis ergo dimittere nolui. Auctor ejus Hemmingus monachus Wigorniensis opus de Ecclesiæ Wigorniensis dotatione, privilegiis et possessionibus contexit libris quinque. Exstat etiamnum exemplar autographum, ab ecclesia Wigorniensis ante centum annos subreptum, et in bibliothecam Cottonianam denuo translata *Tiberius A.* 43. Ex eo nonnulla evulgavit cl. V. Gulielmus Dugdale in *Monastico Anglicano*, tom. I. Nomen atque tempus suum multis ejusdem locis auctor ipso prodidit. Sic enim fol. 138 b habet: *Hunc libellum de possessionibus hujus nostri monasterii ego Hemmingus monachus et sacerdos quamvis indignus, et conservus servorum Dei habitantium in monasterio sancte Genitricis Mariæ, sito in urbe quæ Anglice Wigornæceaster nominatur, multorum antiquorum hominum et maxime domini Wulstani episcopi piissimi Patris nostri edoctus relatione composui.* Et fol. 188 b: *Hunc libellum piissimus et reverentissimus Wulstanus hujus sanctæ sedis episcopus scribi fecit utilitati consulens successorum suorum.* Vitam, quam damus, S. Wulstani inibi habetur f. 186.

INCIPIIT VITA.

Largiflua Dei omnipotentis gratia præordinante, A despiciere, et cœlestem duntaxat inhiante concupiscere. Unde non solum ab ipso Aldredo archiepiscopo, verum etiam ab omnibus, regibus videlicet, ducibus et principibus honorabatur et summo affectu diligebatur. Dignis eum quique attolhebant honoribus, et ob religionis cultum diligebant præ omnibus; quos ipse mutua charitate, ut erat columbinæ simplicitatis, in Christi complectebatur visceribus. De die vero in diem ad meliora proficiens, Deique adjutorio virtutes virtutibus addens, prioratum WI-